

Justitsministeriet
Formandskabssekretariatet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt pr e-mail
con@jm.dk
jm@jm.dk

Høringssvar EU-købelov

5. december 2011

Realkreditforeningen har modtaget EU-Kommissionens forslag til forordning om en fælles EU-købelov i høring med frist for bemærkninger 5. december 2011.

Realkreditforeningen har afgivet høringssvar vedrørende den Grønbog med løsningsmodeller, som var i høring i efteråret 2010, og henviser til sit høringssvar af 1. november 2010 vedrørende Grønbog med løsningsmodeller for indførelsen af en europæisk aftaleret for forbrugere og erhvervslivet.

Kontakt Trineke Borch Jacobsen
Direkte 3370 1115
tbj@realkreditforeningen.dk

Journalnr. 115/77
Dok. nr. 296992-v1

Her anførte vi bl. a. følgende:

Grønbogen adresserer et problem, som i forhold til udbredelsen af det indre marked er væsentligt, nemlig at medlemsstaternes lovgivning på det aftaleretlige - herunder især det forbrugerftaleretlige - område er meget forskellig, og at dette medfører en så høj grad af retsusikkerhed for erhvervsdrivende, der ønsker at udbrede deres erhvervsaktiviteter hen over grænserne, at dette reelt afskæres i det omfang aftaleparten og modtager af en given ydelse er forbruger.

Man kan konstatere, at medlemsstaterne i udgangspunktet har forskellige lovgivninger, der bygger på forskellige retsprincipper. Der til kan man konstatere, at der ikke er meget vilje i medlemsstaterne til at bevæge sig hen i mod en fælles retlig platform, når der skal implementeres fællesskabsretlig lovgivning, hvis overordnede sigte næsten pr. definition er øget harmonisering. Her ses mere som regel end undtagelse - også i tilfælde hvor der i direktiver foreskrives fuld harmonisering - national enegang med den følge, at den lovgivning der vedtages i medlemslandene ikke skaber mere harmonisering, men snarere bare mere national lovgivning.

Realkreditforeningen vil gerne understrege, at vi ser øvelsen som et tiltag til at øge aktiviteter hen over landegrænser i EU. Efter vor opfattelse er svaret herpå ikke nødvendigvis mere fællesskabslovgivning, eller andre redskaber, der skal implementeres og integreres i national lovgivning. National lovgivning på det aftaleretlige område vil fortsat i alt væsentligt skulle regulere rent nationale afta-

ler, og det vil ikke løse problemet, om man forsøger sig med en international dimension her. Der vil som nævnt være risiko for forskelle i implementeringen, med deraf følgende uklarheder.

Side 2

I det lys anbefaler Realkreditforeningen, at der skabes en "2. ordning", som er uafhængig af et bestemt nationalt regelsæt og som kan vælges af aftaleparterne efter behov, uden at der i øvrigt foretages ændringer i de nationale regler.

Journalnr. 115/77

Dok. nr. 296992-v1

Grønbogen giver et bud på en problemstilling, som er reel, og som vil øges i aktualitet, hvis ikke der skrives til handling. Efter vor opfattelse er bedste bud på handling en tilvalgs mulighed for parterne til at vedtage et frivilligt parallelt aftaleinstrument for internationale aftaler med forbrugere.

I dette perspektiv er det naturligvis overordnet set glædeligt at læse Kommissionens forslag til løsning af det problem, som man skitserede i Grønbogen. Det forekommer både målrettet og proportionalt.

Da beskyttelsesniveauet skal spænde over samtlige retssystemer må regelsættet selvsagt blive omfangsrigt og detaljeret. Man kunne dog have overvejet om et mere overordnet aftaleretligt regelsæt havde været tilstrækkeligt. I den forbindelse bemærkes, at reguleringsgraden og beskyttelsesniveauet for at tjene sit formål må være sådan, at det ikke i sig selv afskrækker parterne fra at anvende det frivillige aftalesæt.

Uagtet at "relaterede" finansielle tjenesteydelser, og dermed heller ikke hovedydelser som forbrugerkredit og realkreditlån, ikke er omfattet af forslaget til forordning om EU-købeloven som frivilligt aftaleinstrument påkalder dette initiativ sig en vis interesse fra vor side, eftersom man kunne forestille sig, at det kunne komme til at danne grundlag for en EU-aftalestandard, som kunne finde anvendelse også på andre retsområder.

I nærværende sammenhæng udfoldes fra Kommissionens side en mere praktisk og løsningsorienteret tilgang til det faktum, at medlemsstaterne har indrettet deres retssystemer forskelligt, og til den betydning dette har for gennemførelsen af det indre marked, samtidigt med at det anerkendes at dette også kan være hensigtsmæssigt og påkrævet af hensyn til indre nationale forhold.

Det bemærkes i den forbindelse, at der ikke på området for finansielle tjenesteydelser findes noget instrument, der kan "neutralisere" forskellene mellem landenes retssystemer, uagtet at der allerede findes et Forbrugerkreditdirektiv og at et Boligkreditdirektiv er på vej. Disse direktiver skal indarbejdes i national lov, og ender med forskellige resultater i medlemsstaterne. Dermed befordres det indre marked ikke til trods for at det faktisk er en del af hensigten.

Vi har ikke mange konkrete bemærkninger til forslaget, men noterer uden helt at se begrundelsen herfor, at store erhvervsdrivende (erhvervsdrivende, der ikke lever op til kriterierne i artikel 7 stk. 2 a) og 2 b)) ikke kan vælge at anvende den frivillige EU-købelov i indbyrdes handler med mindre det er besluttet i deres respektive hjemlande at sådanne aftaler kan indgås. Hvorfor egentlig? Umiddelbart er der vel en fællesskabsretlig interesse i at få udbredt den frivillige EU-købelov.

Side 3

I artikel 8 forudsættes, at den erhvervsdrivende kan betinge sig, at aftalen indgås under anvendelse af EU-købeloven, uanset at det fordrer en udtrykkelig aftale. Det vil formentlig (jf. formålet med forordningen) netop være det bestemmende for at den erhvervsdrivende ønsker at afsætte sit produkt over landegrænsen.

Journalnr. 115/77

Dok. nr. 296992-v1

Realkreditforeningen har ikke for nuværende andre bemærkninger til forordningsforslaget.

Med venlig hilsen

Trineke Borch Jacobsen

Direkte 3370 1115

tbj@realkreditforeningen.dk